LÓNYA

Református templom

СЕЛО ЛОНЯ – *Реформатська церква*
LÓNYA – *The Calvinist Church*
LÓNYA – *Reformierte Kirche*

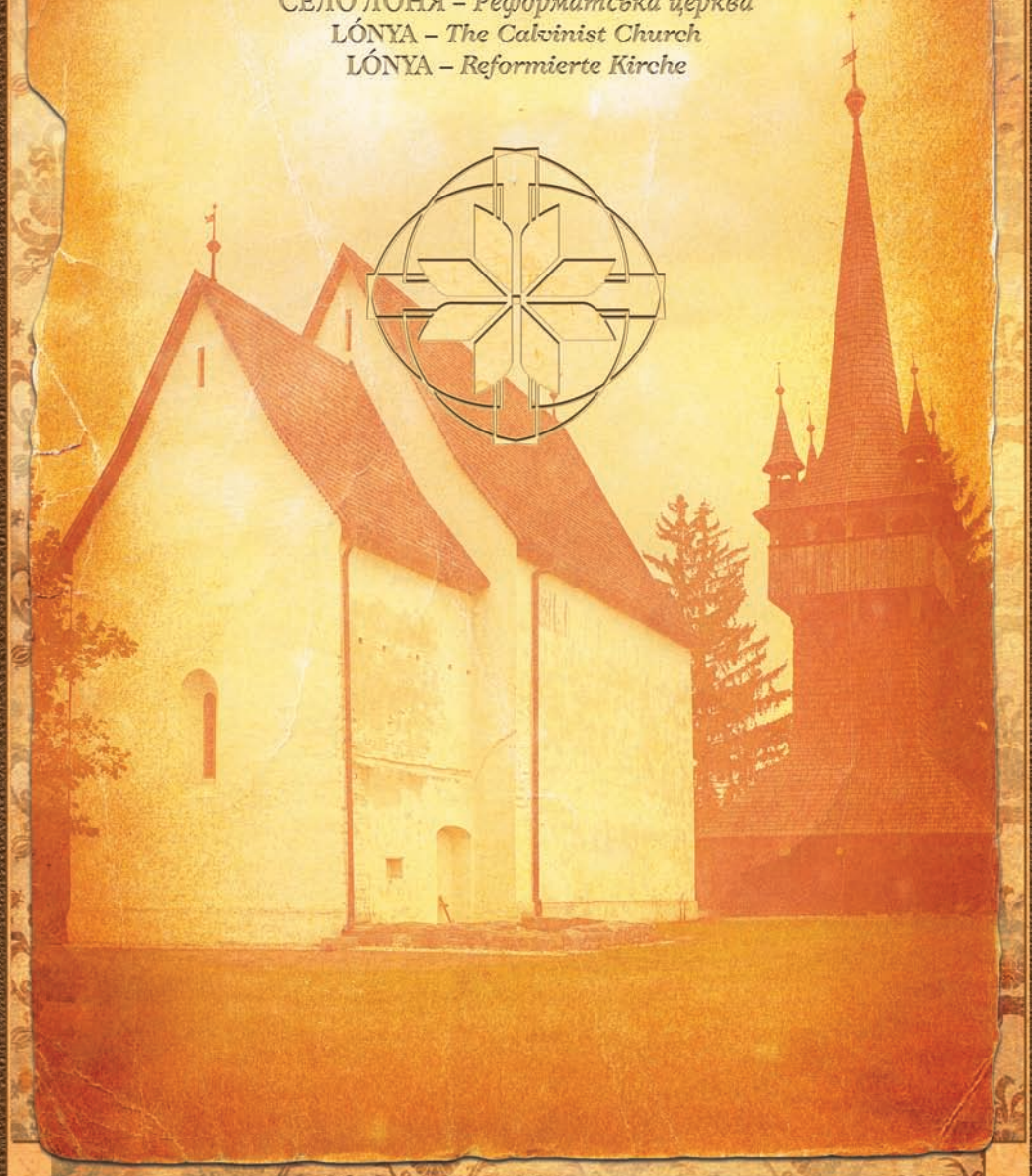

A középkori templomok útja címen született meg az a tematikus útvonal, amely a Kárpát-medencében egyedülálló vallási és kulturális örökséggel szeretné mélyrehatóan megismertetni az érdeklődőket. Ez a tematikus útvonal hivatott bemutatni a valaha egy történeti régiót alkotó, Északkelet-Magyarország, Kárpátalja, valamint a Partium északi részének középkori egyházi örökségét. Az útvonal területileg a magyarországi Szabolcs-Szatmár-Bereg, a romániai Szatmár és az ukrajnai Kárpátalja megyén halad keresztül, amelyet behálózzák közös történelmi gyökerek. Kárpátalja középkori templomai jelentik a nyugati kereszténység keleti határvonalát, itt ér véget gótika és veszi kezdetét a fa templomok földje és az ortodoxia. A viharos történelmű Kárpátalján viharos múltja volt a templomoknak is. Sokuk elpusztult a tatárjárás után, a reformáció előretörésével sorra a protestánsokhoz kerültek, számos leégett a kora újkor szabadság küzdelmeiben, a szovjet időkben, több esetben Isten házából ateista múzeum lett. Mára az idő, a történelem megnyugodott és az egyházi örökség turista látványossággá vált.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, középkori templomokban Magyarország egyik leggazdagabb vidéke, a középkori templomoknak itt olyan sűrű hálózatuk maradhatott fent, amely egyedülálló. Szatmár és Bereg középkori egyházi örökségének egyedi hangulatát idézik a kisméretű templomok, a mellékük épített fa harangtornyok, a gazdagon fennmaradt középkori freskók, a festett karzatok, a díszes kazettás mennyezetek, faragott szószékek. Az Alföld középkori templomainak nagy része a török dúlások áldozatává vált. Ez a vizek által körbezárt vidék azonban távol tartotta magától a hódító hadakat, az idegen kultúrákat. Így maradhattak fent páratlan gazdagságukban és szépségükben ezek a kis középkori templomok, amelyek ékszerdobozai ennek a vidéknek.

www.temple-tour.eu
http://www.facebook.com/kozepkoritemplomokutja

Тематичний маршрут під назвою «Шляхами середньовічних церков» був створений з метою докладного ознайомлення зацікавлених з цією винятковою клерикальною та культурною спадщиною Карпатського басейну. Цей тематичний шлях покликаний на представлення церковної спадщини середньовіччя колись єдиного історичного регіону – Північно-східної Угорщини, Закарпаття, а також північної частини Парціуму. Наявний шлях територіально охоплює область Сабольч-Сатмар-Береґ в Угорщині, повіт Сату-Маре у Румунії і Закарпатську область України, в якому переплітаються спільні історичні корені.

Середньовічні церкви Закарпаття являють собою східну межу західного християнства, тут завершується готика і починається край дерев'яних церков та ортодоксія. Бурхлива історія Закарпатського краю відображає також і бурхливе минуле церков. Багато з них було спустошено за часів татарської навали, з прориванням реформації вони одна за одною опинялися у володінні протестантів, значна кількість з них згоріла на кострі визвольної боротьби нової ери, а за радянські часи більшість домів Господніх стали музеями атеїзму. На сьогодні часи та історія утихомирились, і церковна спадщина стала туристичним видовищем. Область Сабольч-Сатмар-Береґ є одним із найбагатших на середньовічні церкви краєм Угорщини, тут залишилася така багата ланка церков середніх віків, яка у своєму порозумінні являється унікальною. Церкви малих розмірів Сатмарського та Березького країв, зі зведеними біля них дерев'яними дзвіницями, збереженими до нас середньовічними фресками, розмальованими хорами, орнаментальними кесонними стелями та різьбленими амвонами, відтворюють винятковий настрій середньовічної церковної спадщини. Більша частина середньовічних церков Альфельдського краю стала жертвою татарського нашестя. Однак цей, окутаний водами, край не допускав до себе ворожнече військо, чужу культуру. Таким чином він міг зберегти в своїй незрівнянній помпезності та красі ці маленькі середньовічні церкви, які безсумнівно є родзинками цього краю.

UK

The Route of Medieval Churches is the name of the thematic route designed with the intention of thoroughly familiarising interested tourists with a unique religious and cultural heritage in the Carpathian Basin. This thematic route was created with the purpose of presenting the medieval ecclesiastical heritage of three geographical units, which formed a historical region in the past: Northeast Hungary, Kárpátalja (Subcarpathia) and the northern area of the region called Partium. The route crosses Szabolcs-Szatmár-Bereg county on Hungarian territory, Szatmár/Satu Mare county in Romania and Transcarpathia (Zakarpatska oblast') in Ukraine. A web of common historical roots ties together these three administrative units.

The medieval churches in Kárpátalja (Subcarpathia) represent the eastern frontier of Western Christianity, this is the region where Gothic architecture meets the wooden churches characteristic to the Greek Orthodox denomination. The region itself had a tumultuous history and the past of its churches constitutes no exception with regard to this observation. Many of them had been destroyed during the Mongol Invasion of Europe, the remaining ones were seized one after another by the Calvinists as the Reformation gained ground, a large number burned down during the freedom fights of Early modern history and, in Soviet times, churches were often transformed into museums for atheists. We live now in peaceful times, in a calm period of history - hence, churches became tourists' attractions.

Szabolcs-Szatmár-Bereg county is one of the richest areas in Hungary in what concerns medieval churches. A unique network of medieval churches has been preserved here. The small churches, the wooden belfries standing next to them, the medieval frescoes which still exist in so many places, the painted galleries, the richly decorated coffered ceilings and the carved pulpits evoke the unique atmosphere characteristic to the ecclesiastical heritage of the historical Szatmár and Bereg counties. Unfortunately, the major part of the medieval churches on the Great Hungarian Plain (Alföld) have been devastated by the Ottoman Turks. Nonetheless, the waterways and lakes surrounding this region kept conquering armies and foreign cultures away. In this manner, these tiny medieval churches, real jewels of this area, could have been preserved together with their unparalleled richness and beauty.

www.temple-tour.eu
http://www.facebook.com/kozepkoritemplomokutja

DE

Unter dem Titel Straße mittelalterlicher Kirchen wurden eine thematische Tour zusammengestellt, die das einzigartige religiöse und kulturelle Erbe des Karpatenbeckens umfassend vorstellen möchte. Diese thematische Tour führt durch die einst eine zusammenhängende historische Region bildenden Gegenden von Nordostungarn, Transkarpatien sowie den nördlichen Teil von Partium und macht an den schönsten, sakralen Bauten aus dem Mittelalter halt. Die Tour verläuft durch das ungarische Komitat Szabolcs-Szatmár-Bereg, den rumänischen Kreis Satu Mare und das ukrainische Transkarpatien, ein Landstrich, der durch gemeinsame historische Wurzeln verbunden ist.

Die mittelalterlichen Kirchen von Transkapazitäten bedeuten die östliche Grenzlinie des westlich geprägten Christentums, wo die Gotik endet und das Gebiet der Holzkirchen und des orthodoxen Christentums beginnt. In Transkarpatien mit seiner turbulenten Geschichte blieben auch die Kirchen nicht von den Turbulenzen verschont. Viele von ihnen wurden nach dem Tatarensturm zerstört, eine ganze Reihe wurde mit der Ausbreitung der Reformation in protestantische Kirchen umgewandelt, zahlreiche Kirchen brannten in den Freiheitskämpfen der frühen Neuzeit nieder, zu Zeiten der Sowjetmacht wurden mehrere Gotteshäuser als atheistische Museen genutzt. Heute beruhigten sich die Zeiten und das sakrale Erbe wurde zur Touristenattraktion.

Das Komitat Szabolcs-Szatmár-Bereg ist eine der an mittelalterlichen Kirchen reichsten Gegenden in Ungarn, die frühen Kirchen blieben hier in einem so dichten Netz erhalten, das einzigartig ist. Die kleinen Kirchen, die daneben gebauten Glockentürme aus Holz, die vielfach sichtbaren mittelalterlichen Fresken, die bemalten Emporen, die geschmückten Kassettendecken, die geschnitzten Kanzeln beschwören die einzigartige Atmosphäre des mittelalterlichen sakralen Erbes von Szatmár und Bereg herauf. Das von Gewässern umgebene Gebiet hielt die Truppen auf ihren Eroberungszügen und auch fremde Kulturen fern, deshalb konnten die kleinen mittelalterlichen Kirchen in ihrem einzigartigen Reichtum und in ihrer Schönheit erhalten bleiben, die architektonische Kleinodien dieser Gegend sind.

H

LÓNYA

Református templom

A falu történetének kiindulópontja az az 1270-es oklevél, melyből kiderül, hogy a két Lónya nevű falut Bánk bán vásárolta, és azokat vejének, Simonnak adományozta. A falu későbbi birtokosa a Lónyai család, amely tehát erről a birtokközpontról vette a nevét, és évszázadokkal később ide is temetkezett. A templomról kevesebbet tudunk, pápai tizedjegyzékben a zempléni főesperességben hozzák a lónyai Szent Péter és Pál-templomot. Ezek szerint a falu temploma az 1330-as években már működhetett, ami megfelel a művészettörténeti elemzés eredményeinek is. A templom jelenlegi formájában két részből áll: az egyterű, téglalap alaprajzú hajóból (belmérete: 12×7 méter) és a négyzet alaprajzú szentélyből (4×4 méter). A hajó tömbje magasabbra emelkedik a szentélyénél, és a tetőzete is jól elkülönül.

A nyugati homlokzaton csúcsíves, bélletes kaput találunk. A hajó és a szentély déli homlokzatán félköríves, rézsűs bélletű ablakok láthatók. A hajó boltozatlan, a szentélytől csúcsíves diadalív választja el. A szentély keresztboltozattal fedett, a zárókő lapos, díszítetlen korong. További átalakítások a református korban történtek, a gyülekezetre először 1595-ben vannak adataink. Ők emelték meg a padlószintet a XVIII. század során, ezzel egykorú a stukkódíszes szószék is (koronája 1776-os évszámú), valamint az 1781-ben ácsolt impozáns harangtorony. A középkori templom sem egyetlen periódusban épült. A falkutatás bebizonyította, hogy a nyugati falon átalakítások történtek.

Az, hogy a szentélyboltozat az első periódushoz tartozik-e, nem egyértelmű. Azok a korábbi felvetések, miszerint a templom építése Bánk bán vagy Simon idejében, a XIII. század elején történt, megkérdőjelezhetők, valószínűbb a XIV. század eleji datálás. A lónyai református templomot mindössze a XIV. században alakították át. Mivel a templom későbbi átépítései nem voltak jelentősek, a vakolat alatt fennmaradhattak a gótikus és reneszánsz freskói hihetetlen gazdagságban.

2000-ben Lónyát elöntötte a tiszai árvíz, a református templom is jelentős károkat szenvedett. Ezzel szükségessé vált a templom helyreállítása. A munkálatok során páratlan gazdagságukban kerültek elő ezek a csodálatos falképek. A falképek három korszakot képviselnek, a templom falain megtalálhatóak román, gótikus és késő reneszánsz ábrázolások. Az első periódus ábrázolásai: Szent György a déli hajófalon, három szent a diadalív déli oldalán, az északin Köpenyes Mária. A feltételezett készítési idő a XIV. század eleje. A szentély teljes kifestésével járó második réteg datálását felirat segíti: 1413. A harmadik periódus, amelyet egy elveszett felirat nyomán 1631-re szokás tenni, már az épület református használatával függ össze. Az épület 2008-ban befejeződött műemléki helyreállítása törekedett a középkori és református kori műrészletek harmonikus bemutatására. A lónyai falképek kvalitásukban kiemelkednek a magyarországi emlékanyagból, ezért sem véletlen, hogy ekkora szenzációt keltettek és a mai napig ekkora népszerűségnek örvendenek.

UA

СЕЛО ЛОНЯ

Реформатська церква

Початком історії села є грамота, датована 1270 роком яка свідчить про те, що два поселення під назвою Лоня були куплені баном Банком і даровані ним своєму зятю Шімону. Пізніше власниками села стала родина Лоняі яка, отже, отримала своє прізвище від назви цього помістя, і членів якого погребали тут століттями. Про саму церкву інформацій менше, в реєстр папської десятини земпленського деканату внесено лоняйську церкву Св. Петра і Павла. На основі цього в селі могла бути діюча церква вже у 1330-х роках, що відповідає даним історично-мистецького аналізу.

В своїй нинішній формі церква складається з двох частин: однопросторового, прямокутного в плані нефу (внутрішній розмір 11,8×6,8 м) та квадратної в плані апсиди (4,28×4,28 м). Масив нефу вищий, ніж апсида і його дах також добре виділений. На західному фасаді знаходиться портал зі стрілчастою аркою та обрамленою боковою поверхнею. На південному фасаді нефу та апсиди знаходяться півциркульні вікна зі скошеним обрамленням бокової поверхні. Неф – без склепіння, відокремлений від святилища стрілчастою тріумфальною аркою. Апсида перекрита хрестоподібним склепінням, замковий камінь якого представляє собою плоский, неприкрашений диск.

Подальші зміни відбулися в епоху реформації, перші відомі нам дані про церковну громаду походять з 1595-го року. Вона підняла рівень підлоги протягом XVIII століття, і такого ж віку і прикрашений барельєфом амвон (його корона датована 1776-м роком), а також імпозантна вежа-дзвіниця, зведена у 1781-му році. Періодика побудови середньовічної церкви також не єдина. Під час дослідження стін було підтверджено, що на західній стіні трапилися зміни. Не є однозначним припущення, що склепіння апсиди відноситься до першого періоду. Сумнівними є попередні припущення, які датували зведення храму ще за часів бана Банка або Шімона, першою половиною XIII століття, імовірнішим є датування початком XIV століття. Реформатська церква села Лоня була перебудована лише у XIV столітті. Оскільки наступні перебудови церкви не були дуже значними, то під штукатуркою збереглися неймовірно різноманітні фрески епохи готики та ренесансу.

У 2000-му році с. Лоня постраждало від паводку на ріці Тиса, реформатська церква також зазнала значної шкоди. Тому виникла необхідність у відновленні церкви. Під час ремонтних робіт було виявлено цей чудовий живопис в його незрівнянній різноманітності. Настінні розписи охоплюють три епохи, на стінах церкви видніється живопис часів романської, готичної епохи та епохи пізнього ренесансу. Зображення першого періоду: образ Св. Георгія на південній стіні нефу, картина трьох святих на південному боці тріумфальної арки, на північному – образ діви Марії в плащаниці. Допустимий період нанесення фресок – початок XIV століття. Датування другого шару, яким було пофарбовано всю поверхню святилища, полегшує надпис датування: 1413. Третій період, який на основі зниклого надпису прийнято вважати датованим від 1631 р., вже пов'язаний з використанням церкви згідно реформатських обрядів. Закінчене в 2008-му році відновлення будівлі як історично-архітектурної пам'ятки мало за мету гармонічне представлення середньовічних архітектурних деталей та деталей епохи реформації. Настінний живопис, розкритий в с. Лоня, за своєю якістю є видатним серед угорських пам'ятних матеріалів, тому не випадково – також і з цієї причини, що вони викликали таку сенсацію і є до цих пір настільки популярними.

UK

LÓNYA
The Calvinist Church

The history of the village starts officially with a diploma issued in 1270 saying that the legendary viceroy, Bánk bán, bought the two villages called Lónya and presented them to his son-in-law, Simon. The later owners of the settlement were the Lónyai family, who took their names after this centre of their estate. Interestigly, for centuries, the traditional burial place of the family has been this village. Little is know, thought, about the church. Still, the register on the Papal Tenth kept by the archdeacon's office in Zemplén mentions the Saint Peter and Paul church in Lónya. Thus, the church was already functional in the 1330s, a fact proved by the results of the art historical investigations, too.

In its present form, the church is made up of two structural elements: a rectangular, single-bay nave (measuring 12 × 7 metres) and a square-based sanctuary (measuring 4 × 4 metres). The nave is higher than the sanctuary and the two roofs are also separate. On the western frontispiece, one can find a portal spanned by an archivolt consisting of lancet arches. Windows spanned by archivolts consisting of semi-circular arches were cut through the southern walls of both the nave and the sanctuary. The nave is not vaulted, and the chancel arch separating it from the sanctuary is a lancet arch. However, a groin vault ceiling covers the sanctuary, and the cornerstone of the former is a flat, undecorated disc.

Later modifications were made by the Calvinists after they acquired the church. Still, their congregation was mentioned for the first time in 1595. They raised the floor level during the 18th century, ordered the pulpit decorated with stucco (the year 1776 is engraved on its baldachin) and the impressive belfry made by carpenters in 1781. The medieval church had not been built in a single period either. Wall explorations showed that the western wall suffered modifications.

It is unclear whether the vaulting of the sanctuary stems from the first period or not. Earlier presumptions that the church was built during Bánk bán's or Simon's time – i.e., at the beginning of the 13th century – are rather questionable. It is more probable that the church was built a century later. Moreover, it was modified only in the 14th century. Since, later modifications were rather insignificant, a huge treasure represented by Gothic and Renaissance frescoes has been preserved under the layer of plaster.

In 2000, the flooding of the river Tisza hit Lónya heavily. The Calvinist church suffered massive damages as well and it had to be restored. During restoration work, the mentioned treasure has been discovered. The beautiful mural paintings stem from three different periods: the Romanesque, the Gothic and the late Renaissance. The representations belonging to the Romanesque era are: Saint George on the southern wall of the nave, the three saints on the southern side of the chancel arch and 'The Holy Virgin with the cloak' on its northern side. These were presumably painted at the beginning of the 14th century. The dating of the second layer of paint applied when the entire sanctuary was decorated can be made on the basis of an inscription: '1413'. Usually, the third period is also determined on the basis of a lost inscription '1631', a year when the Church was used already by the Calvinists. The restoration of the church was completed in 2008. Its aim was to present medieval and later, Calvinist architectural elements in harmonious unity. From a qualitative point of view, the murals in Lónya exceed by far other similar monuments in Hungary. Hence it is no wonder that they caused a huge sensation and are still very popular.

LÓNYA

Reformierte Kirche

Der Ausgangspunkt der Geschichte des Dorfes ist die Urkunde von 1270, aus der hervorgeht, dass Bánk bán das nach den zwei Lónya benannte Dorf Lónya kaufte und dieses seinem Schwiegersohn Simon schenkte. Der spätere Besitzer des Dorfes war die Familie Lónyai, die sich demnach nach diesem Besitztum benannte und sich hier auch noch Jahrhunderte später begraben ließ. Über die Kirche ist wenig bekannt, im päpstlichen Kirchenzehnten-Register wird in der Zempléner Oberpropstei die Lónyaer Sankt Peter- und Pauls-Kirche erwähnt. Demnach stand die Kirche des Dorfes schon in den 1330er Jahren, was auch den Ergebnissen der kunstgeschichtlichen Analyse entspricht.

Die Kirche besteht in ihrer gegenwärtigen Form aus zwei Teilen: dem rechteckigen Schiff (Innenmaße: 12x7 Meter) und dem quadratischen Chor (4×4 Meter). Das Kirchenschiff ist höher als der Chor und auch die Dächer sind voneinander getrennt. An der Westfassade befindet sich ein spitzbogiges Portal mit Gewände. An der Südfassade des Kirchenschiffs und des Chors sind halbkreisförmige Fenster mit Faschen angeordnet. Das Kirchenschiff hat kein Gewölbe, es ist vom Chor durch einen spitzbogigen Chorbogen getrennt. Der Chor ist von einem ein Kreuzrippengewölbe bedeckt, der Schlussstein ist eine flache ungeschmückte Scheibe.

Weitere Umbauarbeiten wurden zur Zeit der Reformation durchgeführt, über die Gemeinde gibt es die ersten Angaben aus dem Jahr 1595. Das Fußbodenniveau wurde im Laufe des 18. Jahrhunderts erhöht und zu gleicher Zeit auch eine Kanzel mit Stuckverzierung errichtet (ihre Krone trägt die Jahreszahl 1776), im Jahr 1781 wurde ein imposanter Glockenturm hinzugebaut. Auch die mittelalterliche Kirche stammt nicht aus einer einzigen Periode, die Wandforschung stellte unter Beweis, dass an der Westwand Umbauarbeiten vorgenommen wurden. Ob der Chorbogen zur ersten Periode gehört, ist nicht eindeutig nachgewiesen. Diese früheren Annahmen, laut denen der Bau der Kirche zu Zeiten von Bánk bán oder Simon zu datieren ist, was dem Beginn des 13. Jahrhunderts entsprechen würde, sind fraglich, wahrscheinlich wurde die Kirche auf Anfang des 14. Jahrhunderts errichtet. Die reformierte Kirche von Lónya wurde im Wesentlichen im 14. Jahrhundert umgestaltet. Da die späteren Umbauarbeiten der Kirche nicht sehr bedeutend waren, blieben unter dem Putz Fresken von unglaublichem Reichtum aus der Gotik und der Renaissance erhalten.

Im Jahr 2000 wurde Lónya während des Hochwassers der Theiß überschwemmt, auch die reformierte Kirche erlitt erhebliche Schäden. Damit wurde die Restaurierung der Kirche nötig. Bei den Arbeiten kamen unvergleichlich reiche Fresken zum Vorschein. Die Wandbilder vertreten drei unterschiedliche Epochen, an den Wänden der Kirche

befinden sich Darstellungen aus der Romanik, aus der Gotik und aus der späten Renaissance. Die Abbildungen der ersten Periode: der Hl. Georg auf der südlichen Wand des Kirchenschiffes, drei Heilige an der Südwand des Chorbogens und an der Nordwand Maria im Mantel. Die angenommene Entstehungszeit ist Anfang des 14. Jahrhunderts.

Bei der Datierung der mit der gesamten Ausmalung des Chors verbundenen zweiten Schicht ist eine Aufschrift aufschlussreich: 1413. Die dritte Periode, die üblicherweise wegen einer verschwundenen Aufschrift auf 1631 angenommen wird, hängt schon mit der Nutzung des Gebäudes als reformierte Kirche zusammen. Die im Jahre 2008 fertiggestellte Instandsetzung des Baudenkmals bemühte sich um eine harmonische Vorstellung der Teile aus dem Mittelalter und der reformierten Periode. Die Fresken von Lónya sind in ihrer Qualität einzigartig in Ungarn, deshalb ist es kein Zufall, dass sie als Sensation aufgenommen wurden und sich bis heute großer Beliebtheit erfreuen.

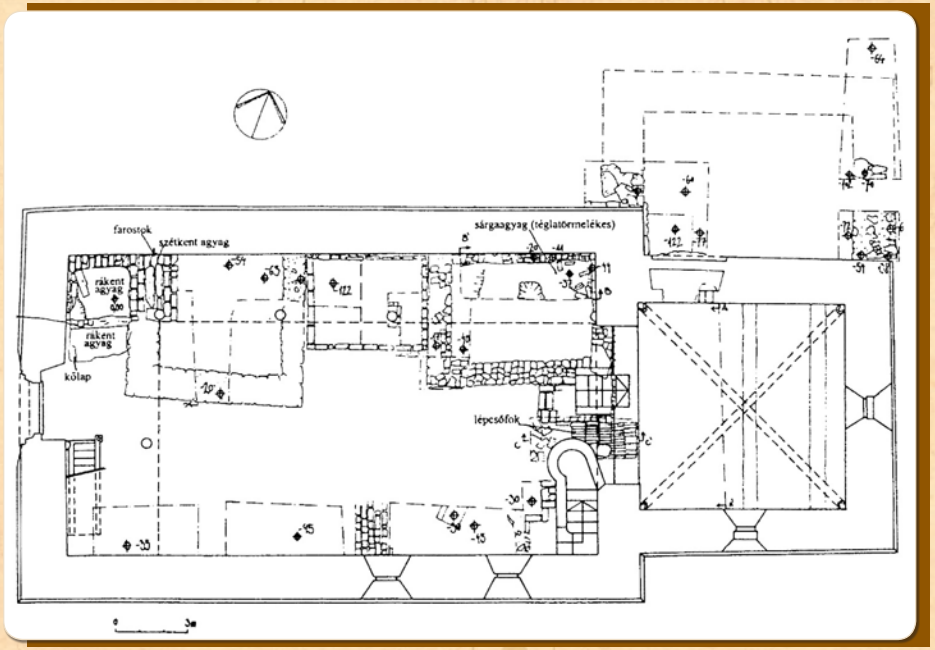

∗ *A brossura Szakács Béla Zsolt leírása alapján készült*

+36 30 361 3404
Lónya, Kossuth u. 91.
erdei53@freeemail.hu

Partnerség határok nélkül

Jelen kiadvány az Európai Unió társfinanszírozásával készült. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területfejlesztési és Környezetgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Kft. felel a kiadvány teljes tartalmáért, mely nem feltétlenül tükrözi az Európai Unió hivatalos álláspontját.

A „Tourist route to the common religious and cultural heritages" című projekt a Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 (www.huskroua-cbc.net) keretében valósul meg az Európai Unió társfinanszírozásával. Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz (ENPI) finanszírozási forma az Unió külső határai mentén történő határon átnyúló együttműködések támogatását szolgálja. A HU-SK-RO-UA ENPI CBC Program átfogó célja olyan tevékenységek ösztönzése, melyek egy sokkal intenzívebb és hatékonyabb társadalmi és gazdasági együttműködést eredményeznek Ukrajna és a tagállamok közös határmenti régióiban.

Az Európai Unió 27 tagállamból áll, melyek fokoztosan összekapcsolódnak a know-how, erőforrások megosztásán és sorsaikon keresztül. Ötven eves bővítési folyamat eredményeként kiépítették a stabilitás, demokrácia és fenntartható fejlődés zónáját a kulturális sokszínüség, tolerancia és egyéni szabadságjogok fenntartása mellett. Az Európai Unió megosztja vívmányait és értékeit a határain túli országokkal és népekkel. Az Európai Bizottság az EU végrehajtó szerve.

A Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program a 2007-2013-as programozási időszakban kerül megvalósításra a programban résztvevő tagállamok Ukrajnával szomszédos határain. Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz (ENPI) finanszírozási forma az Unió külső határai mentén történő határon átnyúló együttműködések támogatását szolgálja. A program általános célkitűzése: Az együttműködés fokozása és elmélyítése Ukrajna Kárpátalja, Ivano-Frankivszki és Csernovici megyéi és a tagállamok támogatott, illetve „szomszédos" határmenti régiói között, környezeti, szociális és gazdasági szempontból fenntartható módon. A program Közös Irányító Hatósági funkcióit a magyar Nemzeti Fejlesztési Ügynökség látja el. A program hivatalos honlapja: www.huskroua-cbc.net.

A Program az Európai Unió
társfinanszírozásával valósul meg

Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna
ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program

Tündérmező
Szabolcs-Szatmár-Bereg